

HJÄRNANS ETISKA CENTRUM OCH POLITIKERS AVARTER

Finns det någon etik hos den politiskt förtroendevalde?

Det borde naturligtvis finnas det, men i praktiken kan teorin förfalla till oigenkännlighet. Så är det för många.

Man kan ha stått upp för en etik och moral, som i det abstrakta handlingsutrymmet framstår som rimlig, men som i nästa steg dvs. i verkligheten, framstår som onaturlig och obegriplig.

Låt mig klargöra begreppen på ett fattbart sätt.

Ordet etik står för det teoretiska samvetet, som ryms i hjärnan. Den i hjärnforskningen bevandrade kan klart inhämta att ett etiskt avgränsat område för denna aktivitet sitter i frontalloben. Frontalloben, den främre delen av hjärnan, belägen under pannvecken, är ett mycket känsligt område. Det är också ett av hjärnas elastiska områden dvs. ett området som stabiliseras först i och med puberteten, till skillnad från andra områden i hjärnan som redan vid födelsen förblir helt intakta.

Därför är det mycket lämpligt att den kyrkliga konfirmandtiden ligger där den ligger dvs. i 14-15årsåldern. Då finns en klar möjlighet att forma och formulera goda etiska regler som sedan ligger till grund för ett medvetet handlande i livet.

Men visst kan detta område skadas på olika sätt. Jag har ofta undrat hur ”hårdhudade” en nickande fotbollsspelare måste vara för att undvika inre hjärnskador?

En centerback måste nicka en hårdpumpad boll som dimper ner pannan, en anfallsspelare måste ”stätta till” huvudet efter en slagen hörnspark.

Denna gradvisa nedslitning av inre hjärnceller måste, vad jag förstår, ge upphov till skador. För att nu inte tala om boxning, där det numera tycks vara tillåtet för en kvinna att gå nio roder här i Sverige bara för att nå en VM-titel.

Hur självdestruktiv får man vara? Eller egotrippad? Eller varför inte dumdrilig!

Omedelbart hävdas då att andra sporter som, ishockey och bandy, är lika farliga som boxning. Ja, det kan så vara. Se bara på de brutala tacklingarna vid

sargkanten –skräckinjagande påhopp, som oförklarligt kan applåderas av en hord av supporters.

Ja, skadade spelare finns det gott om. Det ingår så att säga i mönstret. Men jag kan för mitt liv inte acceptera våld varje på plan eller utanför. Det allmänt accepterade rättssystemet måste fungera även här och det måste finnas kompetenta domare, som kan blåsa av ”dumheterna” före skadegörelse.

Jag måste även säga att boxning och därtill angränsande avarter med sparkar och misshandel av inre organ, måste förbjudas.

Det går här inte att skylla på någon sorts kreativ uppfostran av vilsekomna ungdomar, vars föräldrar misslyckats med det mest elementära, nämligen att vara ”förebilder och förebedjare”. Allt detta som jag vid dop av barn och vuxna vill inskräpa, att vi har ansvar för de liv som vi sätter till världen. Barnen skall vara lika älskade före som efter födelsen. De skall ha rätt till en varm stödjande hand och en fast grundad tanke, där etik och moral hör samman.

Alltså: den i hjärnan etablerade etiken länkas ut till händer och fötter i din kropp. Varje persons etik lägger ribban för ett moraliskt handlande. Den osynliga etiken blir synlig moral. Och de moralhandlingar, det liv som du verkställer och lever i den givna existensen, ger de positiva och negativa stimuli, som bygger upp din självbild, ditt självförtroende, din personlighet.

Hur denna självbild förverkligats i politiken, i affärslivet och i kyrkliga sammanhang kan vi bara se effekterna av:

den en gång omhuldade Percy Barnevik, den en gång mediafixerade Ebbe Carlsson, Röda Korsgeneralen Bengt Westerberg med kassör, moderaternas taleskvinna Sofia Arkelsten, de pedofilinriktade katolska prästerna, och så en massa andra politiker och tjänstemän i Göteborgs kommun med omnejd.

Ja, finns det någon etik i politiken? Nej, uppenbarligen inte.

Den måste dock formars i det unga livet, med goda föräldrar och en kärleksfull ”handledning” under det tidiga livet, före förstelning och skadegörelse av en alltför känslig hjärna!

Hans-Evert Renérius

